

RUIMTELIJKE INPASSING DELVERSDUIN

EGMOND AAN DEN HOEF

Definitief

Alkmaar, 16 maart 2021

INHOUDSOPGAVE

1 INLEIDING

2 ANALYSE

2.1 Programma	
BESTAANDE PROGRAMMA	
TOEKOMSTIGE PROGRAMMA	
2.2 Ontstaansgeschiedenis	
LANDSCHAP	
DORP	
2.3 Lanschappelijke karakteristiek	
2.4 Openheid en ruimtebeleving	
2.5 Ruimtelijke dragers	
BEBOUWING	
GROENSTRUCTUUR	
DORPSRAND	

5 3 CONCEPT

3.1 Herkenbare binnenduinrand	15
DOORZICHTEN NAAR BINNENDUINRAND	15
OPEN ZONE AAN BINNENDUINRAND	15
NATUURLIJKE UITSTRALING	15
3.2 Aansluiting bij de dorpsstructuur	15
VERSTEVIGEN STRUCTUUR	15
UITBREIDEN OPENBAAR GEBIED	15
3.3 Afronding van de dorpsrand	17
AANSLUITEN BIJ KWALITEITEN BINNENDUINRAND	17
VOORKANTEN NAAR BUITEN GERICHT	17
GEVARIEERDE DORPSRAND	17
ONDERSCHEID PLANDELEN, SAMENHANG GEHEEL	17
VERNIEUWENDE ARCHITECTUUR PASSEND BIJ KUSTLANDSCHAP	17
3.4 Volgende stap	17

1 INLEIDING

Dit document is opgesteld om de ruimtelijke inpassing van het plan Delversduin in Egmond aan den Hoef te onderbouwen. Het dient als input voor het bestemmingsplan en vormt de basis voor de uitwerking van de landschappelijke inpassing en de beeldkwaliteitseisen in het beeldkwaliteitsplan.

AANLEIDING EN DOEL

Delversduin is een dorpsuitbreiding aan de westzijde van het Egmond aan den Hoef, ter plaatse van een open binnenruimte tussen het dorp en de duinrand.

Om een nieuwe ruimtelijke ontwikkeling in het landelijk gebied mogelijk te maken, verlangt de Provincie Noord-Holland dat de toelichting van een ruimtelijke plan een motivering bevat waaruit moet blijken dat rekening is gehouden met de ambities en ontwikkelprincipes zoals deze staan beschreven in de Leidraad Landschap en Cultuurhistorie. Delversduin maakt onderdeel uit van het ensemble Noord-Kennemerland van de Leidraad Landschap en Cultuurhistorie. De Leidraad beschrijft het ensemble aan de hand van drie provinciale kernwaarden: de landschappelijke karakteristiek, openheid en ruimtebeleving en de ruimtelijke dragers. Om te streven naar (behoud van) ruimtelijke kwaliteit zijn ambities en ontwikkelprincipes geformuleerd welke ook van toepassing zijn op Delversduin.

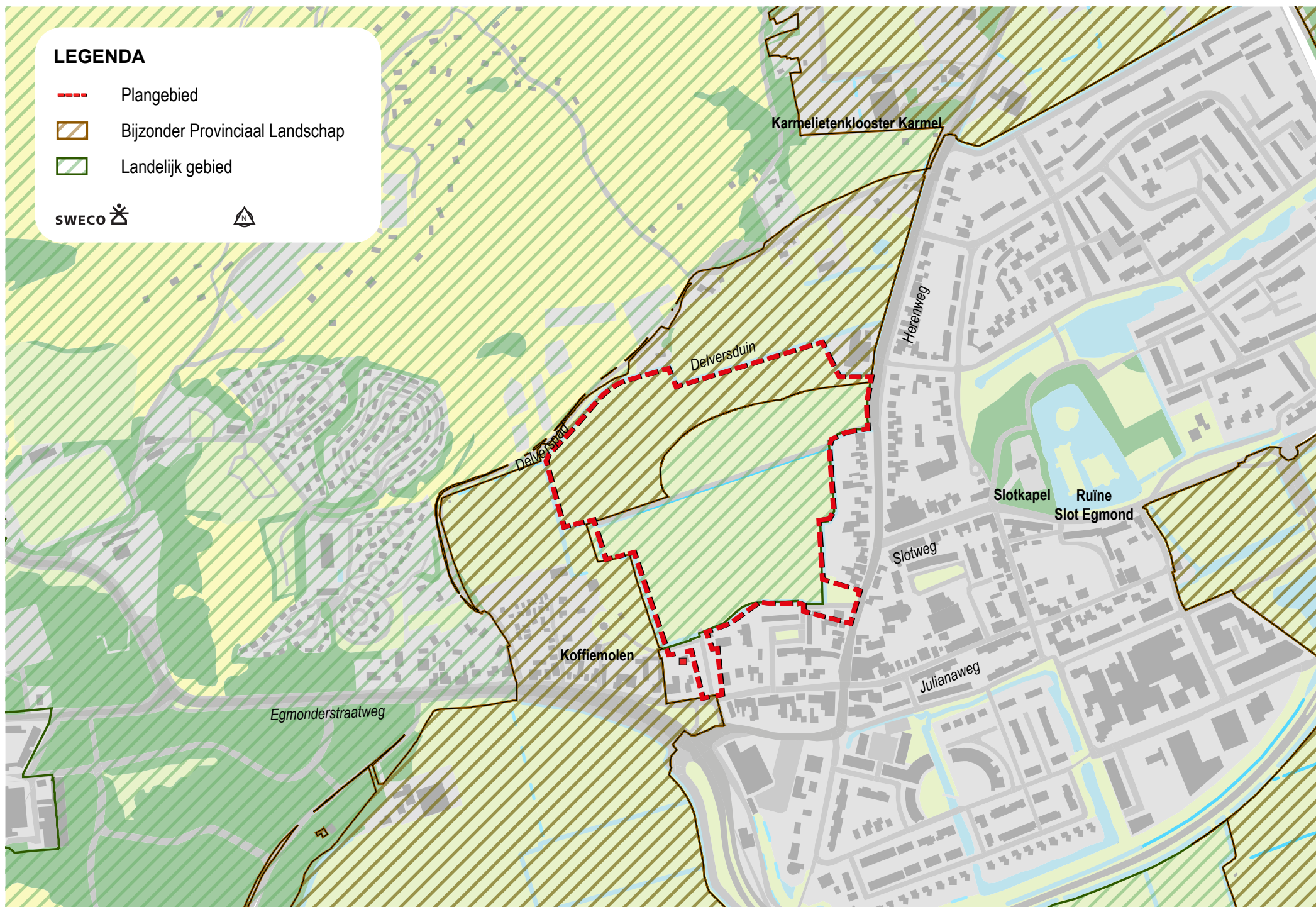
Dit document formuleert de uitgangspunten voor de ontwikkeling van Delversduin die recht doen aan de drie kernwaarden van het landelijk gebied. Naast de kernwaarden is bij de inpassing van Delversduin de ontstaansgeschiedenis van het ensemble en van de provinciale structuren betrokken.

OMGEVINGSVISIE NOORD-HOLLAND 2050 EN OMGEVINGSVERORDENING NH2020

Op 19 november 2018 hebben de Provinciale Staten van Noord-Holland de Omgevingsvisie NH2050 vastgesteld. Hierin staat de visie op de fysieke leefomgeving beschreven. De leidende hoofddoelstelling in de Omgevingsvisie NH2050 is de balans tussen economische groei en leefbaarheid. Een gezonde en veilige leefomgeving, die goed is voor mens, plant én dier, is een voorwaarde voor een goed economisch vestigingsklimaat. Tegelijkertijd is duurzame economische ontwikkeling een voorwaarde voor het kunnen investeren in een prettige leefomgeving. De provincie wil dat de kwalitatieve en kwantitatieve vraag en aanbod van werk- en woonlocaties met elkaar in overeenstemming zijn en streeft naar behoud en versterking van de unieke kwaliteiten van de diverse landschappen en cultuurhistorie.

Het beleid van de Omgevingsvisie Noord-Holland 2050 is, voor zover het een bindende werking moet hebben, neergelegd in de Omgevingsverordening NH2020 zoals vastgesteld op 22 oktober 2020.

Het plangebied is gelegen buiten de begrenzing van het Bijzonder Provinciaal Landschap 'Noord-Kennemerland' maar binnen de begrenzing van het werkingsgebied 'Noord-Holland Noord – Landelijk gebied'. Op grond van artikel 6.59 van de Omgevingsverordening moeten nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen in het landelijk gebied voldoen aan de ruimtelijke kwaliteits-eis. Dat betekent dat de dorpsuitbreiding Delversduin mogelijk is, mits rekening wordt gehouden met de provinciale belangen zoals deze staan beschreven in de Leidraad Landschap en Cultuurhistorie (Leidraad).

LEIDRAAD LANDSCHAP EN CULTUURHISTORIE (2018).

De Leidraad is een van de provinciale instrumenten om te kunnen sturen op ruimtelijke kwaliteit, een provinciaal hoofdbelang zoals benoemd in de Omgevingsvisie 2050. Voor de mate van doorwerking van de Leidraad is gebruik gemaakt van de systematiek zoals deze ook onder de Omgevingswet zal gelden. In de Omgevingswet wordt een driedeling gehanteerd van doorwerking van regels:

- “in acht nemen” Dit betreft harde, absolute doorwerking. Afwijken is niet mogelijk;
- “rekening houden met” Dit is een verzwaarde status van het betreffende aspect. Afwijken is mogelijk, maar moet goed worden gemotiveerd;
- “betrekken bij”. Dit betekent dat aan het aspect aandacht moet worden besteed, maar dat het aspect geen bijzondere of verzwaarde status heeft in de belangenafweging.

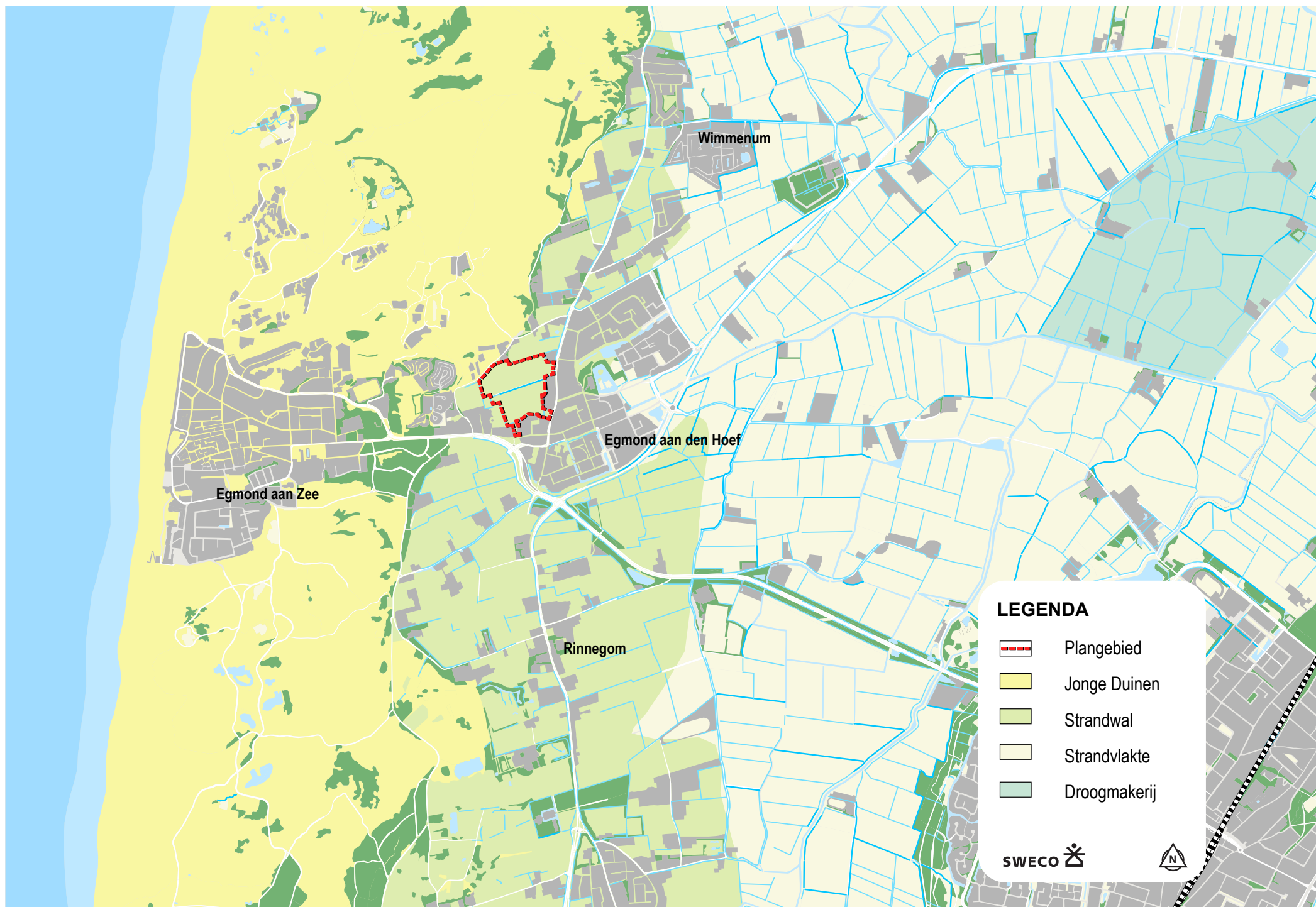
Artikel 6.59 van de Omgevingsverordening regelt dat de ambities en ontwikkelprincipes, zoals die zijn beschreven voor de verschillende ‘ensembles en structuren’ in de Leidraad, richtinggevend zijn (‘rekening houden met’). Hier kan slechts gemotiveerd van worden afgeweken. De ontwikkelprincipes die als ‘kans’ gemarkeerd staan, zijn inspirerend (‘betrekken bij’). Ditzelfde geldt voor de analyse en ontstaansgeschiedenis. Er moet aandacht aan worden besteed, maar het aspect heeft geen bijzondere, verzwaarde status. Ditzelfde geldt voor de analyse en ontstaansgeschiedenis.

STRUCTUURVISIE EGMOND AAN DEN HOEF (GEMEENTE BERGEN, JULI 2016)

In de Structuurvisie Egmond aan den Hoef (Gemeente Bergen, Juli 2016) dat op 15 december 2016 is vastgesteld, zijn het plan en de ambities voor Delversduin verwoord. Bouwen op deze locatie heeft twee redenen. In de eerste plaats als compensatie voor het slopen van het omvangrijke asielzoekerscentrum dat hier eerder stond. In de tweede plaats om het dorp een goede afronding te geven naar dit stuk landelijk gebied, waar nu sprake is van een rommelige uitstraling met veel ‘achterkanten’.

LEESWIJZER

In dit hoofdstuk is beschreven waarom dit beeldkwaliteitsplan is opgesteld en welke beleidsvoorwaarden aan de uitbreiding Delversduin gesteld zijn. Het volgende hoofdstuk begint met de opgave voor het plangebied en geeft vervolgens de ruimtelijke analyse van de locatie. Hoofdstuk vier beschrijft het concept voor de inpassing van het woonprogramma van Delversduin op basis van de analyse.

2 ANALYSE

In dit hoofdstuk wordt volgens de methode van de Leidraad Landschap en Cultuurhistorie een analyse gemaakt van de locatie. Hierbij komen de volgende onderdelen aan bod: de nieuwe ruimtelijke ontwikkeling Delversduin, de ontstaansgeschiedenis en de landschappelijke karakteristiek, de openheid en ruimtebeleving en de ruimtelijke dragers. De uitkomsten van deze analyse vormen aanleiding voor het concept en de uitwerking

2.1 NIEUWE RUIMTELIJKE ONTWIKKELING DELVERSDUIN

Bij dit onderdeel wordt zowel het bestaande programma beschreven, dat wordt bepaald door de huidige en in beleid opgenomen functies van het plangebied, als het programma van de voorgenomen ontwikkeling dat aan het plangebied wordt toegevoegd.

BESTAANDE PROGRAMMA

Het Delversduin is nu een open ruimte dat in agrarisch gebruik is. Het ligt op de strandwal waar Egmond aan den Hoef op ligt, tussen de kern van Egmond aan den Hoef en de duinen van het Noordhollands Duinreservaat. Het gebied is nu in gebruik voor bollenteelt. Hoewel het gebied nu grotendeels ontoegankelijk is, heeft het een grote betekenis voor het landelijke karakter van Egmond aan den Hoef; de dorpskern grenst eraan en vanaf de langslappende wegen en fietsroutes is er op meerdere plaatsen zicht op. Een van deze wegen is de Herenweg, een oude verbindingsweg langs de binnenduintrand van Kennemerland.

Het Delverspad aan de noordzijde van het plangebied is een veelgebruikte fiets- en wandelroute langs het dorp en onderdeel van het fietsknooppuntennetwerk. Ook is er langs het Delverspad een entree van het aangrenzende Noord-Hollands Duinreservaat.

Rondom de koffiemolen zijn in 2017 een aantal recreatiewoningen ontwikkeld

TOEKOMSTIGE PROGRAMMA

De opgave is om maximaal 162 woningen te bouwen. Het aanbod moet daarbij gevarieerd zijn. Hierbij wordt speciale aandacht gegeven aan woningen geschikt voor starters in de vorm van compacte woningen en woningen geschikt voor senioren die gelijkvloers en levensloopbestendig uitgevoerd worden.

2.2 ONTSTAANSGESCHIEDENIS

De ontstaansgeschiedenis verklaart de morfologie van het landschap en de dorpen binnen het landschap; hoe is het opgebouwd en hoe het is gevormd vanuit de menselijke occupatie.

LANDSCHAP

Het plangebied ligt op de grens tussen het strandwallen- en strandvlaktenlandschap en het Jongeduinlandschap.

Het jonge duinlandschap is een reliëfrijk landschap, ontstaan onder invloed van zee en wind. Het is gevormd in de periode vanaf de 7e eeuw tot circa de 17e eeuw bovenop de oude duinen en bestaat grotendeels uit hoge, droge zandruggen, dicht bij zee begroeid met helmgras en struweel en landinwaarts binnenduintrandbos. In de duinen ten noorden van het plangebied zijn nog zeldzame duinontginningen zichtbaar, sporen van agrarische activiteiten in het jonge duingebied.

Het strandwallen en- strandvlaktelandschap ligt direct achter de jonge duinen en is ontstaan onder invloed van wind en water uit de rivieren, meren en de zee. Het landschap bestaat uit parallel aan de kust lopende stroken van hoger gelegen, zandige strandwallen (resten van de oude duinen) van elkaar gescheiden door lager gelegen, natte en venige strandvlakten. Onder invloed van zee, meren en rivieren liepen de vlakten over.

De strandvlakten zijn ontgonnen vanaf de hoger gelegen strandwallen, waarop de eerste bewoning was ontstaan. Akkers op de strandwallen werden gecombineerd met graslanden op de vlakten. Heden ten dage zijn de strandvlakten polders en door dijken tegen het water beschermd. De polders in de strandvlakten zijn nog steeds natter dan de strandwallen door de samenstelling van de bodem en de aanwezigheid van kwel. Er is hier sprake van een grote diversiteit aan reliëf, grondwaterstanden, bodemsoorten en vegetatie.

De Herenweg volgt de noord-zuid richting van de strandwal en was de belangrijkste doorgaande weg. Oorspronkelijk liep deze van Wimmenum naar Bakkum. Later werd deze weg verbonden aan andere wegen over de strandwal en binnenduinranden waardoor het hele gebied van Bergen helemaal tot Haarlem werd ontsloten.

Het Delverspad is van oudsher een lokale structuur op de grens tussen de jonge duinen en de strandwal. Door de ontwikkeling van Egmond aan Zee ontstond vanaf het Delverspad een doorlopende route parallel aan de Egmonderstraatweg. Deze westelijke aftakking verviel rond 1900 en het Delverspad bleef over als lokale route tussen de Egmonderstraatweg en de Herenweg en ontsloot de landbouwgronden van de binnenduinrand en de duinontginningen in de jonge duinen.

Binnen en langs de bebouwde kom van Egmond aan den Hoef liggen restanten van natuurlijke beekje; de Severijnebeek was basis voor de slotgracht langs de Prinses Beatrixlaan, het Tiggelpad ligt op een oude beek en de Comen Dirkxbeek was de basis voor de Mosselaan.

DORP

Egmond aan den Hoef dankt zijn ontstaan en naam aan het Slot Egmond, dat in de middeleeuwen ontstaan is vanuit een versterkte hoeve. De ridders van Egmond groeiden hier uit tot een beroemd riddergeslacht. Tegenwoordig is het een ruïne met daaromheen een park dat een centrale plaats in het dorp inneemt.

Egmond aan den Hoef ligt op de strandwal en wordt gekarakteriseerd als een geestdorp, hoewel het dorp niet de kenmerkende ovale opzet kent die geestdorpen vaak typeert. Wel kenmerkend voor het geestdorp is de langgerekte structuur van de oorspronkelijke bebouwing langs de Herenweg en de oriëntatie van de bebouwing hierop. De eerste bebouwing ontstond op de kruisingen van de doorgaande wegen (de tegenwoordige Herenweg, Egmonderstraatweg, Hoeveerweg) waaraan het zich als linten ontwikkelde met een kern rondom het slot.

Het heldere verloop van de Herenweg is de laatste decennia ten zuiden van Egmond aan den Hoef onderbroken. Het oorspronkelijke tracé is deels nog herkenbaar binnen Egmond aan den Hoef en draagt dezelfde naam. Door de opwaardering van het regionale wegnnet en aanpassingen van de wegenstructuur ten behoeve van dorpsuitbreidingen, zijn de oorspronkelijke structuurlijnen onderbroken en is de in de dorpsstructuur minder leesbaar geworden. De Huidige lus naar de Heilooër Zeeweg is pas gerealiseerd rond 2000. Ook de Hoeveerweg, de verbinding met Alkmaar, loopt nu om het dorp heen, maar sloot oorspronkelijk op de Herenweg aan via de Slotweg. De Egmonderstraatweg was van oudsher de verbinding met Egmond aan Zee.

Tot en met de jaren '60 van de vorige eeuw groeide het dorp voornamelijk vanuit de ontwikkeling van erven rondom deze structuurlijnen. De eerste uitbreidingen waren kleinschalig en bestonden uit de aanleg van parallelle straten. Uit deze tijd stammen ook de woonclusters ten zuiden van het plangebied aan de Egmonderstraatweg tegen de binnenduinrand aan. Ook heeft zich vanaf de jaren '60 de camping in de direct aanliggende duinen tot het Roompot Vakanties Kustpark Egmond aan Zee met vaste huisjes ontwikkeld.

De ruïne van Slot Egmond

De koffiemolen

Karmelietenklooster de Karmal

De Slotkapel

In de jaren '70 ontstonden de eerste uitbreidingen als woonwijkjes ten noorden van het slot. In de jaren '80 werd het oppervlak van het dorp bijna verdubbeld met de aanleg van de buurt tussen de Tiggellaan en de Prinses Beatrixlaan. In de jaren '90 werd hier de buurt tussen de Prinses Beatrixlaan en de Slotweg aan toegevoegd. In het eerste decennium van deze eeuw kwam daar de meest zuidelijke wijk rondom de Mosselaan bij. Alle grotere uitbreidingen zijn ten oosten van de Herenweg en op de overgang van strandwal naar strandvlakte ontwikkeld.

Het slot en zijn directe omgeving zijn onderdeel van het Rijksbeschermd dorpsgezicht Egmond aan den Hoef. Binnen het dorp staan daarnaast meerdere waardevolle stolpboerderijen en rijksmonumenten.

Bakens rondom het plangebied zijn de slotkapel, de Alacoque kerk en de Koffiemolen. De molen is niet meer in originele staat: het mist de wieken en de kap. De oorspronkelijke molenbiotoop is door bebouwing aangetast. Ook met de ontwikkeling van nieuwe recreatiewoningen rondom de molen is geen rekening gehouden met het molenbiotoop.

Een ander cultuurhistorische objecten dat grenst aan het plangebied is het Karmelietenklooster Karmel uit 1931, iets noordelijker langs de Herenweg gelegen.

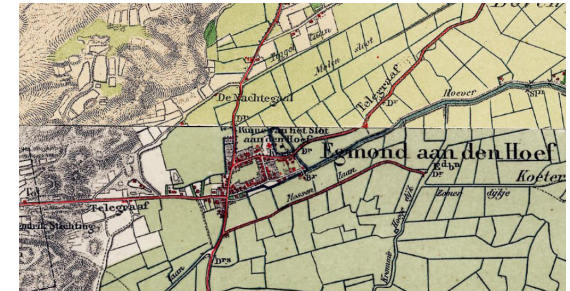
2.3 LANDSCHAPPELIJKE KARAKTERISTIEK

De landschappelijke karakteristiek komt voort uit de ontwikkelingsgeschiedenis en beschrijft de ordeningsprincipes van het plangebied en zijn omgeving.

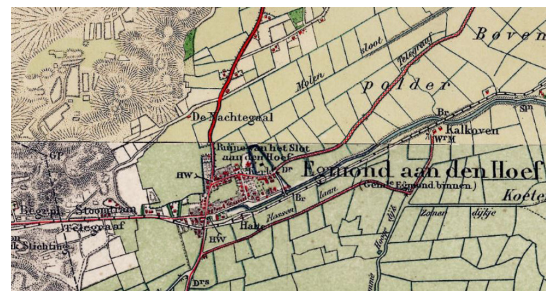
Kenmerkend is de heldere begrenzing van de jonge duinen en de oudere strandwallen, welke ook het plangebied karakteriseert. Het reliëfrijke, grillige, zandige en begroeide duingebied vormt een sterk contrast met het ontgonnen agrarische land van de strandwal; de overgang is scherp. Op deze overgang ligt het Delverspad.

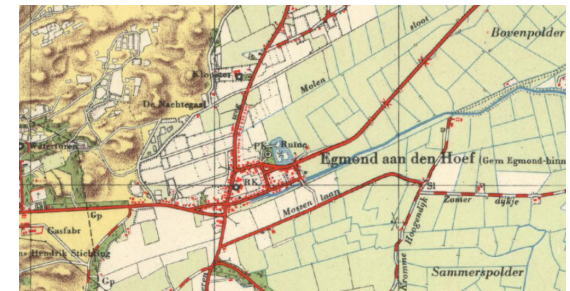
1850

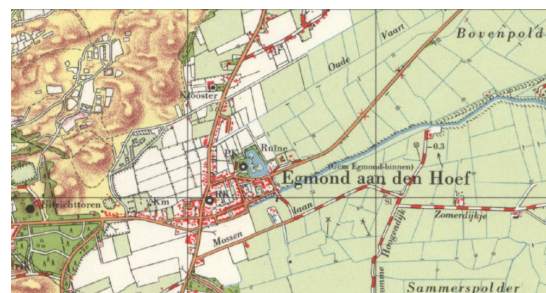
1900

1925

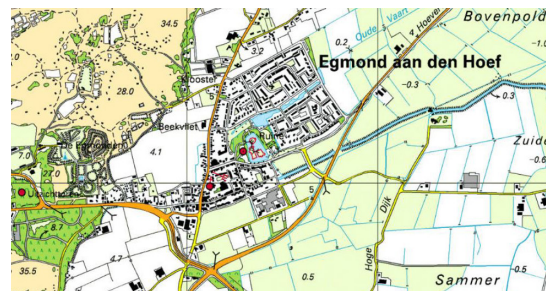
1950

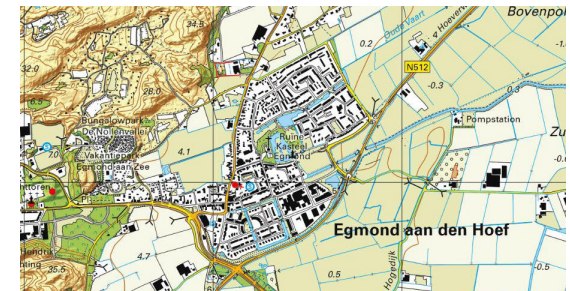
1970

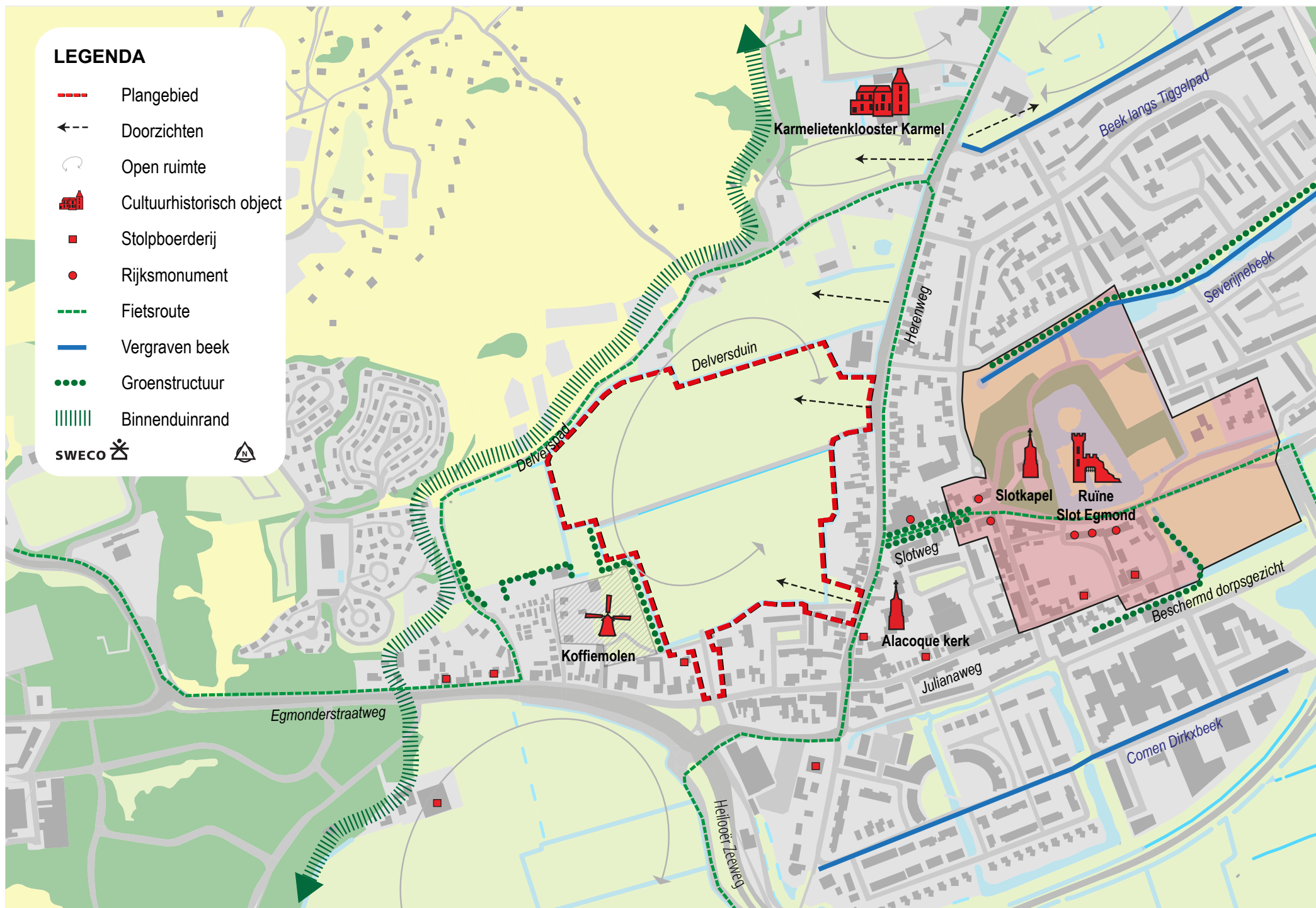
1990

2000

2020

De duinzoom is een fijnmazig en afwisselend open en gesloten gebied met kleine landschapselementen dat door de Herenweg aan elkaar verbonden wordt. Het plangebied is een kleinschalige open ruimte tussen het dorp en de duinrand begrensd door de Herenweg en de bebouwing daaraan.

De Herenweg is de belangrijkste structuur in het dorp dat is ontstaan op de verbindingen met de Hoevertweg en de Egmonderstraatweg. Samen met de Julianaweg, aansluitend op de Hoevertweg en in het verlengde van de Egmonderstraatweg, vormen deze wegen de belangrijkste structuurlijnen van het dorp. In de loop der tijd zijn aansluitingen veranderd, maar nog steeds zijn de hoofdrichtingen herkenbaar.

2.4 OPENHEID EN RUIMTEBELEVING

De beleving van de ruimte is bepalend voor de identiteit van het landschap. De ruimtebeleving heeft grote relatie met de kernkwaliteit openheid en het ruimtelijke patroon dat bepalend is voor de identiteit van het landschap. Onderdelen zijn de schaal en mate van openheid van het landschap en de dorpsstypologie (oriëntatie, patroon, ritme en korrel van de bebouwing). De ruimtevorm is een onderdeel van de ordeningsprincipes en is van belang voor de inpassing in de ruimere omgeving.

Het plangebied van Delversduin bestaat uit een aantal percelen voor bollenteelt en weidegronden. Het is een open ruimte volledig omsloten door de lintbebouwing langs de Herenweg en de Egmonderstraatweg en de hogere duinen met dichte (bos)beplanting van het Noordhollands Duinreservaat. De overgang tussen duin en open ruimte is scherp en vormt een sterk contrast. Het Delverspad volgt deze grens en ligt deels ook hoger dan het aangrenzende landbouwgronden. Vanaf een groot deel van het Delverspad is er weids zicht op zowel het duin als de binnenruimte. Ook vanaf de Herenweg zijn tussen de dichte bebouwing door op een aantal plekken ruime zichten op de binnenruimte. Het plangebied wordt nu dan ook ervaren als onderdeel van het ruime achterland langs de Herenweg waar afwisselend zicht is naar de duinen en de open polder van de strandvlakte ten noorden en zuiden van Egmond aan den Hoef, al

is er geen fysieke relatie tussen deze open ruimten. Vanaf de Egmonderstraatweg is er geen beleving van de omsloten ruimte van Delversduin, vanaf hier zijn alleen de achterliggende duinen herkenbaar.

De bebouwing aan de randen van Delversduin is geconcentreerd langs de ontsluiting: de Herenweg en de Egmonderstraatweg hebben als landschappelijke structuren de meeste bebouwing. De woningen zijn ook op deze wegen georiënteerd. De Egmonderstraatweg kent een bredere strook bebouwing door een aantal parallelstructuren achter het oorspronkelijke lint met naar binnen gerichte bebouwing. De korrelgrootte sluit hier aan op de overige lintbebouwing. Langs het Delverspad liggen een aantal verspreide erven, georiënteerd op het pad, eveneens met een kleine korrel. Tenslotte staan er in het duingebied grenzend aan het Delverspad vakantiewoningen omsloten door een groene omgeving en naar binnen georiënteerd.

2.5 RUIMTELIJKE DRAGERS

De ruimtelijke dragers zijn de beeldbepalende elementen binnen het plangebied en hoe deze zicht tot elkaar verhouden. Hierin komen onder andere de bestaande kwaliteiten en de bebouwingskarakteristieken aan bod.

BEBOUWING

Zowel binnen het oude centrum, als langs de Herenweg en de Egmonderstraatweg is elke kavel op zichzelf ontwikkeld. De bebouwing heeft een kleine korrelgrootte en is dicht op elkaar gebouwd. De woningen bestaan meestal uit een laag met een kap met verschillende kapvormen, goothoogtes, nokoriëntatie, gevelgeleden, daklijsten en omgang met erkers en voortuinen. In de hoek van de Egmonderstraatweg en de Herenweg is in de jaren '70 een klein clustertje rijwoningen ontwikkeld. De dorpsrand wijkt hier door de lange bebouwingblokken en planmatige structuren licht af van het hoofdbeeld.

Een uitzondering op de kleine korrel vormt de voormalige bollenschuur Beekvliet aan de Herenweg. Grote, afwijkende bebouwing ligt binnen Egmond verder vooral op het bedrijventerrein en langs de Heilooër Zeeweg waar een groot verzamelgebouw met o.a. een supermarkt staat.

Het Delverspad

Harde grens tussen bouwland en duin

De dorpsrand langs het plangebied

Doorzicht vanaf de Herenweg

Ruimtelijke inpassing Delversduin

De woonwijken aan de oostzijde van het dorp die zijn aangelegd vanaf de jaren '70, kennen door de planmatige aanpak, de vele rijwoningen en 'gestempelde' bouwclusters een geheel andere structuur en karakter dan de oorspronkelijke lintbebouwing. De bebouwing is wel laag en straten en randen zijn veelal voorzien van een groenstructuur, waardoor het herkenbaar is als dorpsuitbreiding.

GROENSTRUCTUUR

De hoofdgroenstructuur van Egmond aan den Hoef is vooral geconcentreerd rondom het slot en de oorspronkelijke ontsluitingswegen Slotweg en Julianaweg/Hoe-vervaart aan de oostzijde. De Prinses Beatrixlaan, vormt samen met het tracé van de voormalige Severijnbeek ook een belangrijke groenstructuur in het dorp. Nieuwere wijken hebben vaak wel straatbomen en wat groenvakken. Daarnaast zijn ook een aantal dorpsranden beplant, zo is er aan de oostzijde van het dorp een groene rand door de beplanting langs de Prins Willem Alexanderlaan.

Aan de westzijde wordt de groenstructuur bepaald door het bos op de binnenduinrand. Ook binnen het plangebied overheerst deze groene rand. De groenstructuur langs de Herenweg en de Egmonderstraatweg bestaat uit de beplanting binnen en rondom particuliere tuinen. Binnen het plangebied zijn er langs de randen van het Delverduin rondom de molen en rond een aantal kavels groensingels die hier de openheid een meer eenduidige begrenzing geven.

DORPSRAND

De bebouwingskenmerken langs de rand van het plangebied Delversduin levert, door de kleine korrel van de bebouwing en de afwisselende architectuur, een dorps en divers karakter op. Het afwisselend dichte en open groen op de particuliere erven zorgt voor een versterking van het kleinschalig en dorpse karakter van de rand.

Wegbeeld Egmonderstraatweg

Wegbeeld Egmonderstraatweg

Wegbeeld Herenweg

Wegbeeld Herenweg

Bebouwingskarakteristiek dorpscentrum (Julianaweg)

Bebouwingskarakteristiek dorpscentrum (Slotweg)

Bebouwingskarakteristiek woonwijk (Lamoraalweg)

Hedendaagse interpretatie bouwstijl rondom de molen

3 CONCEPT

Dit hoofdstuk beschrijft het concept voor de inpassing van het programma voor Delversduin. Vertrekpunt daarbij is de ambitie uit de Structuurvisie Egmond aan den Hoef (Gemeente Bergen, juli 2016): ‘woningbouw wordt op natuurlijke wijze verweven met het landschap. De uitbreiding krijgt een dorps- en landschappelijke uitstraling met een link naar de bestaande dorpskern en passend bij de maat, schaal en sfeer van Egmond aan de Hoef.’

3.1 HERKENBARE BINNENDUINRAND

De groene en reliëfrijke binnenduinrand markeert op krachtige wijze de overgang van het jonge duinlandschap naar het strandwallen en -vlaktelandschap. Dit is in de wijde omgeving herkenbaar. Vanaf de Herenweg geven met regelmaat open ruimtes een doorzicht op de duinrand. Ook in het plangebied en vanuit het dorp is de binnenduinrand zeer herkenbaar aanwezig. Het uitzicht op de rand is bepalend voor de belevingswaarde en hoge ruimtelijke kwaliteit.

Om de beleving van de binnenduinrand als heldere markering van twee landschapstypes te behouden wordt tussen de bebouwing van Delversduin en de binnenduinrand een ruime open zone aangehouden. Daarvoor wordt de bebouwing sterk geconcentreerd aansluitend op het huidige dorp.

VISUEEL CONTACT MET BINNENDUINRAND

Het visuele contact vanuit het dorp op de binnenduinrand wordt behouden door de bestaande doorzichten vanaf de Herenweg naar de binnenduinrand en andersom open te houden.

OPEN ZONE AAN BINNENDUINRAND

De open zone en de doorzichten zijn herkenbaar als onderdeel van een strandwal met de specifieke kenmerken die horen in het overgangsgebied van de binnenduinrand zoals natte en droge graslanden onder invloed van kwelwater.

NATUURLIJKE UITSTRALING

De openbare ruimte heeft een natuurlijke en landelijke uitstraling, is robuust en open. Inrichtingselementen worden zo veel als mogelijk beperkt en zijn van hoge kwaliteit. Er wordt gebruik gemaakt van kenmerkende inheemse beplanting.

3.2 AANSLUITING BIJ DE DORPSSTRUCTUUR

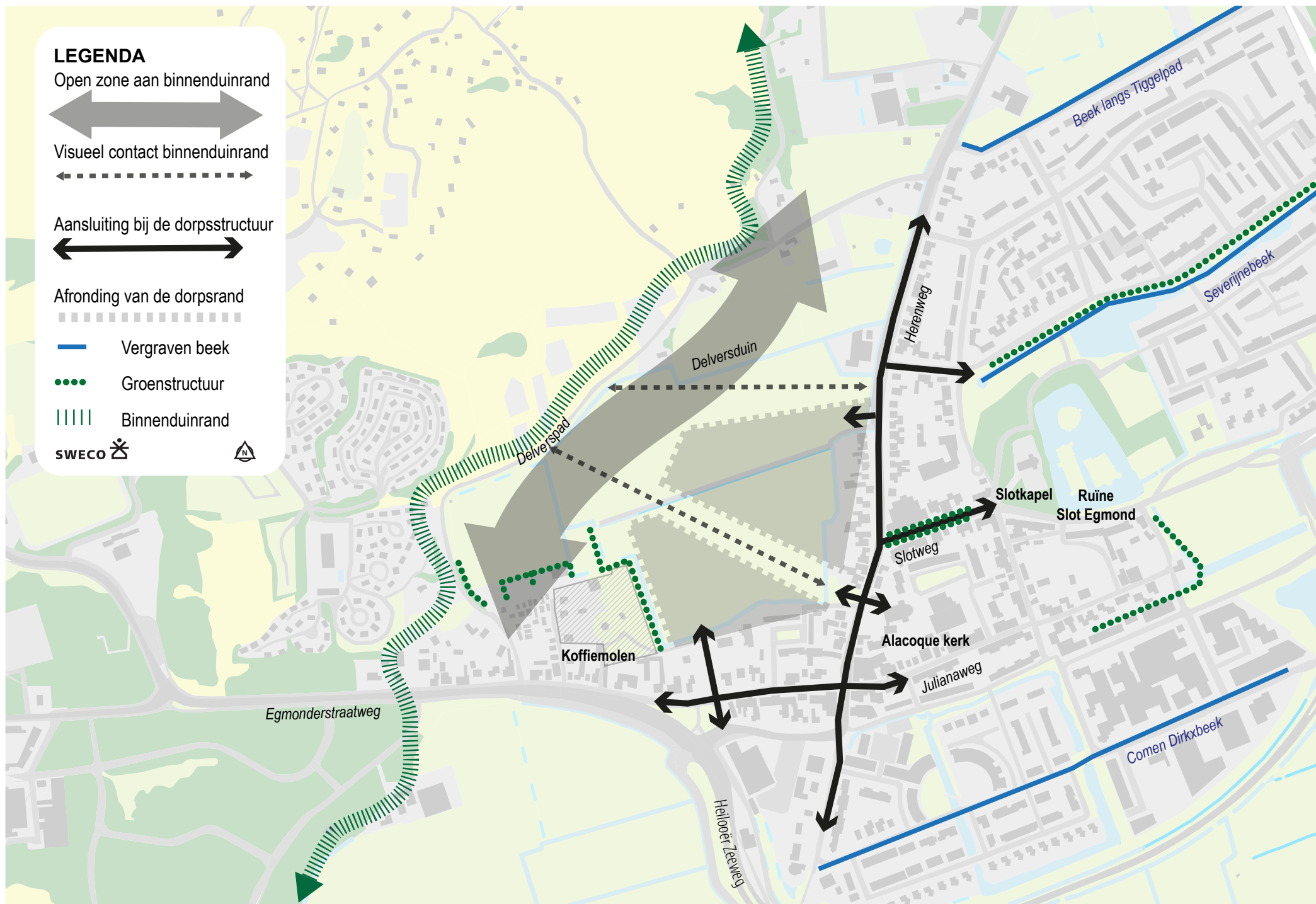
Delversduin ligt dicht tegen het oude dorps hart met de structuurlijnen Herenweg en Egmonderzeeweg en de groenstructuur die verbonden is aan het slot, de Hoevervaart en de Severijnse beek. De openbare ruimte en padenstructuur is hier direct aan gekoppeld net als veel belangrijke bouwwerken zoals de Alacoque-kerk, de Koffemolen en monumentale gebouwen en boerderijen.

VERSTEVIGEN STRUCTUUR

De hoofdstructuur van Delversduin haakt aan op de bestaande structuren en dorps elementen zodat een logische inbedding en verbinding met Egmond aan den Hoef ontstaat en de bestaande structuren verstevigd worden. Het creëren van open doorzichten naar de binnenduinrand vormt de basis voor de inpassing binnen de structuur van het dorp.

UITBREIDEN OPENBAAR GEBIED

Het openbaar gebied breidt uit en staat ten dienste van het hele dorp. De verbinding met het duingebied wordt geïntensiveerd en de nieuwbouw wordt in directe relatie gebracht met het dorps hart. Zo kan een visuele

verbinding worden gelegd met de Alacoque-kerk aan een nieuw dorpspleintje en een fysieke verbinding worden gezocht met oude beekstructuren.

3.3 AFRONDING VAN DE DORPSRAND

AANSLUITEN BIJ KWALITEITEN BINNENDUINRAND

Eerdere grote uitbreidingen hebben altijd ten oosten van de Herenweg plaatsgevonden aansluitend op de weidse polders van de strandvlakte. Delversduin verhoudt zich tot het de binnenduinrand en het jonge duinlandschap. De uitstraling sluit aan bij de kwaliteiten daarvan en leidt tot een kenmerkende uitbreiding van Egmond aan den Hoef.

VOORKANTEN NAAR BUITEN GERICHT

Het dorp krijgt met Delversduin een oostelijke afronding. Deze is goed doordacht en verzorgd zodat de open zones definitief behouden blijven. De huidige achterkanten verdwijnen daarbij uit het beeld en er wordt een nieuw gezicht gerealiseerd, met voorkanten georiënteerd op de duinrand en open zones. De huizen in de rand en de overige van de woonhuizen worden vanuit het lint via de achterzijde ontsloten. Daar wordt ook geparkeerd.

GEVARIEERDE DORPSRAND

De rand is gevarieerd en opgebouwd uit kavels met een groene voorzijde die ruimte geven aan diepe voortuinen en verspringende rooilijnen. De overgang naar het openbare gebied is eenvoudig en natuurlijk vormgegeven met (voet)paden.

ONDERSCHEID PLANDELEN, SAMENHANG GEHEEL

Met de segmentering die door de doorzichten wordt gerealiseerd, wordt onderscheid gemaakt in uitstraling en structuur passend bij het deel van het dorp waarop het plandeel aansluit. Als totaal vormen ze één samenhangend geheel. De grootschaligheid van de uitbreiding wordt daarmee teruggebracht naar de schaal van het dorp en de aanwezige structuren en sfeer. Tevens vormt de segmentering basis voor een fasering waarbij er altijd sprake is van een eindbeeld.

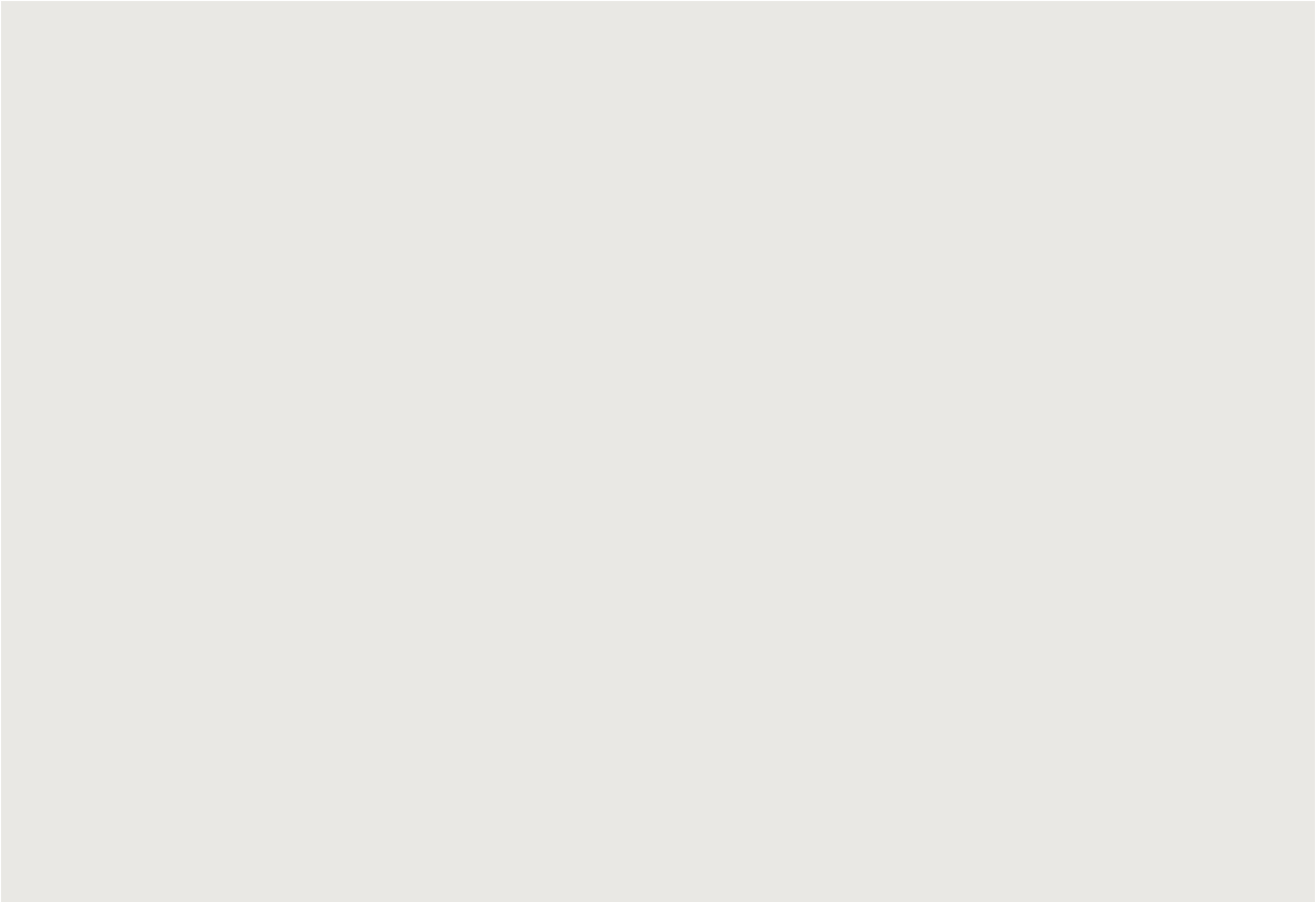
VERNIEUWENDE ARCHITECTUUR PASSEND BIJ KUSTLANDSCHAP

De nieuw te vormen dorpsrand en plandelen van Delversduin bestaan uit woningen met de kleine korrel van de huidige dorpsrand. De woonhuizen worden op een eigentijdse stijl ontworpen volgens het principe van 'innovatie van traditie'. Dit houdt in dat lokale en

kenmerkende bouwstijlen een vernieuwende uiting krijgen, passend bij het kustlandschap en de kwaliteiten van de plek. Onderlinge variatie is een vereiste om een informele dorpsrand te realiseren en een aantrekkelijk, organisch en dorps woongebied tot stand te brengen.

3.4 VOLGENDE STAP

Het concept legt de benaderingswijze voor de inpassing vast op basis waarvan het programma van Delversduin kan worden ingepast. De volgende stap is de uitwerking van de landschappelijke inpassing en het opstellen van beeldkwaliteitseisen voor gebouwen, kavels en de openbare ruimte in een beeldkwaliteitsplan.

COLOFON

TITEL: Ruimtelijke inpassing Deleversduin

SUBTITEL: Egmond aan den Hoef

PROJECTNUMMER: 344397

DOCUMENTNUMMER: XXXXXX

REVISIE: Definitief

DATUM: 15 maart 2021

AUTEUR(S): Maurits Hooiveld

E-MAIL ADRES: Maurits.Hooiveld@sweco.nl

GECONTROLEERD DOOR: Durk de Vries

PARAAF GECONTROLEERD:

GOEDGEKEURD DOOR: Jeroen Muijsers

PARAAF GOEDGEKEURD:

CONTACT:

SWECO NEDERLAND B.V.
Robijnstraat 11
1812 RB Alkmaar
Postbus 214
1800 AE Alkmaar
+31 88 811 66 00
www.sweco.nl

Bronnen

- Leidraad landschap en cultuurhistorie, provincie Noord-Holland, 2010
- Cultureelerfgoed.nl
- www.topotijdreis.nl
- Structuurvisie Egmond aan den Hoef, gemeente Bergen/Arcadis, 2016

